

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

8. mai 2019*

Dumping – Teatavate Hiinast ja Venemaalt pärit külmvaltsitud lehtterastoodete import – Lõplik dumpinguvastane tollimaks – Impordi registreerimine – Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu tagasiulatuv kohaldamine – Rakendusmäärus (EL) 2016/1329 – Importija teadlikuks saamine dumpingust ja kahjust – Veelgi märgatavalt suurenenud import, mis võib oluliselt kahjustada lõpliku dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju – Määruse (EL) 2016/1036 artikli 10 lõike 4 punktid c ja d

Kohtuasjas T-749/16,

Stemcor London Ltd, asukoht London (Ühendkuningriik),

Samac Steel Supplies Ltd, asukoht London,

esindajad: *avocat* F. Di Gianni ja *avocat* C. Van Hemelrijck,

hagejad,

versus

Euroopa komisjon, esindajad: J.-F. Brakeland, N. Kuplewatzky, T. Maxian Rusche ja E. Schmidt,

kostja,

keda toetab

Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL, asukoht Luxembourg (Luksemburg), esindajad: *avocat* O. Prost, *avocat* A. Coelho Dias ja *avocat* S. Seeuws,

menetlusse astuja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 29. juuli 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/1329, millega nõutatakse sisse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Venemaa Föderatsioonist pärit külmvaltsitud lehtterastoodete registreeritud impordilt (ELT 2016, L 210, lk 27),

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: president M. Prek, kohtunikud E. Buttigieg (ettekandja) ja B. Berke,

kohtusekretär: ametnik P. Cullen,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 23. oktoober 2018. aasta kohtuistungil esitatut,
on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hagejad Stemcor London Ltd ja Samac Steel Supplies Ltd on kaks Inglise õiguse alusel asutatud äriühingut, kes impordivad ja turustavad Euroopa Liidus eeskätt külmavaltsitud lehtterastooteid, nagu need, mida on mainitud komisjoni 29. juuli 2016. aasta rakendusmääruse (EL) 2016/1329, millega nõutatakse sisse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Venemaa Föderatsioonist pärit külmavaltsitud lehtterastoodete registreeritud impordilt (ELT 2016, L 210, lk 27, edaspidi „vaidlustatud määrus“) artikli 1 lõikes 1.
- 2 Pärast seda, kui Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL (edaspidi „Eurofer“) esitas 1. aprillil 2015 kaebuse, avaldas komisjon 14. mail 2015 teate dumpinguvastase menetluse algatamise kohta teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Venemaa Föderatsioonist pärit külmavaltsitud lehtterastoodete impordi suhtes (ELT 2015, C 161, lk 9, edaspidi „algatamisteade“), kooskõlas nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed ((ELT 2009, L 343, lk 51, parandus ELT 2010, L 7, lk 22), mis asendati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrusega (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21, edaspidi „algmäärus“)).
- 3 Dumpingut ja kahju käsitlev uurimine puudutas 1. aprillist 2014 kuni 31. märtsini 2015 kestnud ajavahemikku (edaspidi „uurimisperiood“), samas kui suundumuste uurimine, et hinnata kahju, hõlmas ajavahemikku alates 1. jaanuarist 2011 kuni uurimisperioodi lõpuni.
- 4 Pärast Euroferi taotlust võttis komisjon määruse nr 1225/2009 artikli 14 lõike 5 alusel vastu 11. detsembri 2015. aasta rakendusmääruse (EL) 2015/2325, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Venemaa Föderatsioonist pärit külmavaltsitud lehtterastoodete impordi suhtes registreerimisnõue (ELT 2015, L 328, lk 104), mis jõustus 13. detsembril 2015.
- 5 11. jaanuaril 2016 esitasid hagejad komisjonile kirjalikud märkused rakendusmääruse 2015/2325 kohta. Nende sõnul ei olnud täidetud tingimused kehtestamiseks tagasiulatuvalt dumpinguvastaseid tollimakse asjaomastele toodetele ja impordi registreerimine ning nende tollimaksude tagasiulatuva jõuga kehtestamine tõid asjaomaste toodete importijatele ja kasutajatele liidus kaasa arvestatavad kahjulikud tagajärjed. Komisjon korraldas hagejate taotlusel 14. jaanuaril 2016 ärakuulamise, mille käigus kuulati hagejad ära.
- 6 10. veebruari 2016. aasta rakendusmäärusega (EL) 2016/181, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Venemaa Föderatsioonist pärit külmavaltsitud lehtterastoodete impordi suhtes (ELT 2016, L 37, lk 1), kehtestas komisjon ajutise dumpinguvastase tollimaksu kõnealustele toodetele alates 13. veebruarist 2016 ja palus tolliasutusi lõpetada asjaomaste toodete impordi registreerimine.
- 7 17. veebruaril 2016 saatis komisjon hagejatele ja teistele importijatele teabe saamise nõude kõnealuste toodete impordi kohta ajavahemikus 1. aprillist 2015 kuni 31. jaanuarini 2016. Hagejad esitasid oma vastused komisjoni teabe saamise nõudele 9. ja 17. märtsi 2016. aasta kirjadega.

- 8 Komisjon korraldas hagejate taotlusel 26. veebruaril 2016 ärakuulamise, mille käigus kuulati hagejad uuesti ära ning nad kordasid, et dumpinguvastaste tollimaksude tagasiulatuvalt kehtestamise tingimused ei olnud täidetud.
- 9 8. juunil 2016 edastas komisjon hagejatele oma lõplikud järeldused, milles ta kavatses tagasiulatuva jõuga sisse nõuda lõpliku dumpinguvastase tollimaksu registreeritud impordi pealt.
- 10 Ärakuulamise eest vastutav ametnik kuulas 15. juunil 2016 hagejad ära; nad vaidlesid vastu komisjoni lõplikes järeldustes esitatud järeldustele.
- 11 29. juuli 2016. aasta rakendusmäärusega (EL) 2016/1328, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist ja Venemaa Föderatsioonist pärit külmvaltsitud lehtterastoodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (ELT 2016, L 210, lk 1), kehtestas komisjon asjaomastele toodetele lõpliku dumpinguvastase tollimaksu ja otsustas lõplikult sisse nõuda nende toodete suhtes kehtestatud ajutise dumpinguvastase tollimaksu. Samal päeval võttis komisjon algmääruse artikli 10 lõike 4 alusel vastu vaidlustatud määruse, mis näeb ette lõpliku dumpinguvastase tollimaksu tagasiulatuvalt sissenõudmise impordi pealt, mis registreeriti vastavalt rakendusmäärusele 2015/2325.

Menetlus ja poolte nõuded

- 12 Hagejad esitasid käesoleva hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 28. oktoobril 2016.
- 13 Üldkohtu kantseleisse 1. märtsil 2017 saabunud dokumendis palus Eurofer luba astuda käesolevasse menetlusse komisjoni nõuete toetuseks.
- 14 Üldkohtu kantseleisse 30. märtsil 2017 saabunud dokumendis esitasid hagejad taotluse käsitleda hagiavalduses ja selle lisades sisalduvaid teatavaid andmeid Euroferi suhtes konfidentsiaalsena, juhul kui viimasel lubatakse menetlusse astuda. Hagejad lisasid kõnealusele taotlusele nimetatud dokumentide mittekonfidentsiaalse versiooni.
- 15 Üldkohtu kantseleisse 21. aprillil 2017 saabunud dokumendiga esitasid hagejad taotluse käsitleda kostja vastuses ja selle lisades sisalduvaid teatavaid andmeid Euroferi suhtes konfidentsiaalsena, juhul kui viimasel lubatakse menetlusse astuda.
- 16 Üldkohtu teise koja presidendi 3. mai 2017. aasta määrusega lubati Euroferil komisjoni nõuete toetuseks menetlusse astuda ning otsustati, et talle tuleb edastada kõnealuste dokumentide mittekonfidentsiaalsed versioonid.
- 17 Üldkohtu kantseleisse 15. mail 2017 saabunud dokumendis esitasid hagejad taotluse käsitleda repliigis ja selle lisades esitatud teatavaid andmeid Euroferi suhtes konfidentsiaalsena. Nad lisasid kõnealusele taotlusele nimetatud dokumentide mittekonfidentsiaalse versiooni.
- 18 Üldkohtu kantseleisse 16. augustil 2017 saabunud dokumendis esitasid apellandid Üldkohtu kodukorra artikli 106 alusel põhjendatud taotluse enda ärakuulamiseks menetluse suulises osas.
- 19 Hagejad paluvad Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud määrus neid puudutavas osas;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.

20 Komisjon palub Üldkohtul:

- jätta hagi põhjendamatusse tõttu rahuldamata ja
- mõista kohtukulud välja hagejatel.

21 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:

- jätta hagi põhjendamatusse tõttu rahuldamata ja
- mõista kohtukulud välja hagejatel.

Õiguslik käsitus

22 Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet. Esimene väide käsitleb seda, et importija poolt dumpingu ulatusest „teadlik“ olemist algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti c tähenduses on valesti tõlgendatud ja kohaldatud. Teine väide käsitleb seda, et algmääruse artikli 10 lõike 4 punktis d toodud tingimuse, et „import [on] veelgi märgatavalt suurenenud“, hinnang põhines ekslikult ajavahemikul, mis algas esimesest täispikast kalendrikuust pärast algatamisteate avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*, ja lõppes viimasel täispikal kalendrikuul pärast ajutiste meetmete kehtestamist. Lõpuks käsitleb kolmas väide seda, et on valesti tõlgendatud tingimust, mis nõuab, et impordi jätkuv suurenemine „võib [...] oluliselt kahjustada [...] parandavat mõju“ algmääruse artikli 10 lõike 4 punktis d tähenduses.

Esimene väide, mis käsitleb seda, et importija poolt dumpingu ulatusest „teadlik“ olemist algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti c tähenduses on valesti tõlgendatud ja kohaldatud

Esimene väite esimene osa

- 23 Esimese väite esimese osaga märgivad hagejad, et komisjon eiras algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti c, järeldades et importijad olid või oleksid „pidanud olema teadlik[ud] dumpingust, selle ulatusest ning väidetavast või tuvastatud kahjust“ nimetatud sätte tähenduses, kuna neile oli edastatud Euroferi kaebuse mittekonfidentsiaalne versioon ning oli avaldatud algatamisteade.
- 24 Esiteks, tuginedes eespool viidatud sätte erinevate keeleversioonide võrdlevale analüüsile, väidavad hagejad, et väljend „väidetav“ viitab üksnes väljendile „kahju“, mitte aga ühtlasi väljendile „dumping“. Seetõttu oleks komisjon pidanud tõendama vaidlusaluse dumpingu puhul seda, et importija sai teada dumpingu „tegelikust“ olemasolust ning selle ulatusest; seda aga siinses asjas ei toimunud.
- 25 Teiseks, kui järeldada asjaolu, et importija sai teadlikuks dumpingust ja selle ulatusest seetõttu, et avaldati algatamisteade ja talle tehti teatavaks kaebuse mittekonfidentsiaalne versioon, siis tähendaks see „ümlerlökkamatut“ eeldust, et importija on sel viisil teadlikuks saanud igal korral, kui ta on huvitatud poolena uurimisse sekkunud pelgalt selle uurimise algatamise tõttu, ning sellega võetaks algmääruse artikli 10 lõike 4 punktilt c igasugune kasulik mõju. Sellele lisandub see, et lõplike dumpinguvastaste tollimaksude tagasiulatuvalt kohaldamine on ilmselgelt erandlik meede, nagu ilmneb eelkõige algmääruse artikli 10 lõikest 1, ja et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb erandeid ning üksikisikute suhtes ebasoodsaid tagajärgi kaasa toovaid sätteid kitsalt tõlgendada.
- 26 Kolmandaks ei saa kaebuses esitatud pelkasid väiteid, millele ei ole olnud võimalik vastu vaielda, ning algatamisteates toodud asjaolusid, mis esmapilgul tõendavad dumpingu olemasolu, samastada infoga, millest importija võis teadlik olla seoses dumpingu ulatusega, mis sisaldab tingimata keerulisi majanduslikke hinnanguid, ja seetõttu dumpinguvastase tollimaksu ootuspärase määraga, mida võidakse hiljem sisse nõuda. Nimelt ei ole kaebuses või algatamisteates esitatud tõendid

representatiivsed ja usaldusväärsed asjaolud, vaid kujutavad endast üksnes väga ebamäärast ilmingut väidetavad dumpingu kohta ega saa niisiis olla objektiivseks aluseks, et tõendada dumpingu ulatusest teadlik olemist, isegi kui oletada, et piisab, et seda viimast võib pidada vaid väidetavaks. Sellised representatiivsed ja usaldusväärsed asjaolud võivad esineda eksportivate tootjate poolt küsimustikele antud vastuste kohta tehtud mittekonfidentsiaalsete kokkuvõtete kujul, mis võimaldab importijal mõista, et on toimunud dumping ja hinnata selle ulatust.

- 27 Hagejad lisavad, et mis puudutab Euroferi kaebust, siis olid kaudsed tõendid ebapiisavad, võttes arvesse seda, et need olid laadilt mitterepresentatiivsed, ebamäärased ja suures osas konfidentsiaalsed. Hagejate sõnul tugineb Venemaalt pärit impordi dumpingumarginaali arvutamine osalistel tõenditel, et määrata kindlaks normaalväärtust ja ekspordihinda. Nimetatud kaebuses ei ole ka andmeid väidetava dumpingu ulatuse kohta kindla Venemaa eksportiva tootjaga seoses, kellelt nad olid registreerimisperioodil asjaomaseid tooteid ostnud. Kuid selleks, et täita algmääruse artikli 10 lõike 4 punktis c toodud tingimust dumpingust ja selle ulatusest teadlikuks saamise kohta, pidi importijatel olema usaldusväärne teave iga koostööd tegeva eksportiva tootja poolt läbi viidud dumpingu kohta. Ehkki kaebuses esitatud arvutused, mis ei tugine kunagi üksikasjalikele andmetele, võivad olla piisavad uurimise algatamiseks, on need siiski ebapiisavad, et tõendada dumpingu ulatusest teadlik olemist, et kasutada erandlikku mehhanismi, millega lõplikke dumpinguvastaseid tollimakse tagasiulatuvalt kohaldati. Sellele lisaks ei sisalda eksportivate tootjate nimel esitatud küsimustike vastuste mittekonfidentsiaalsed versioonid olulist infot, mida võib kasutada nende dumpingumarginaalide arvutamiseks, ning seda infot ei leidu ka toimikus. Vastupidi, eksportivad tootjad olid alati häälekalt vaidlustanud uurimise algatamist.
- 28 Komisjon, keda toetab menetlusse astuja, vaidleb hagejate argumentidele vastu.
- 29 Algmääruse artikli 10 lõike 4 punktis c on sätestatud, et lõplikku dumpinguvastast tollimaksu võib nõuda toodetelt, mis imporditi tarbimiseks kõige rohkem 90 päeva enne ajutiste meetmete kohaldamise kuupäeva, ent mitte enne uurimise algatamist, eelkõige tingimusel et kõnealuse toote puhul on dumping esinenud pikema aja jooksul või et „importija on või oleks pidanud olema teadlik dumpingust, selle ulatusest ning väidetavast või tuvastatud kahjust“ (prantsuse keeles „l’importateur ait eu connaissance ou eût dû avoir connaissance des pratiques de dumping, de leur importance et de celle du préjudice allégué ou établi“).
- 30 Tuleb märkida, et algmääruse saksakeelses versioonis on viimati nimetatud tingimus sõnastatud järgmiselt: „der Einführer nach dem Ausmaß des Dumpings und der angeblichen oder festgestellten Schädigung von dem Dumping Kenntnis hatte oder hätte haben müssen“. Portugalikeelses versioonis on märgitud, et „o importador tivesse ou devesse ter tido conhecimento dessas práticas no que respeita à importância do dumping e do prejuízo alegados ou verificados“, ning ingliskeelses versioonis märgitakse, et „the importer was aware of, or should have been aware of, the dumping as regards the extent of the dumping and the injury alleged or found“.
- 31 Nende erinevate keeleversioonide analüüsist ilmneb, et nende vahel on lahknevused. Niisiis eelkõige saksa- ja prantsuskeelsed versioonid kasutavad mõisteid „väidetav“ ja „tuvastatud“ ainsuses, mis viitab sellele, et need puudutavad kahju, mitte aga ühtlasi dumpingut ja selle ulatust. Portugalikeelses versioonis on seevastu mõisted „väidetav“ ja „tuvastatud“ mitmuses, mis viitab sellele, et need mõisted puudutavad kahju ulatust ja dumpingut. Lõpuks võimaldab ingliskeelne versioon nii sellist tõlgendust, kus mõistet „alleged“ ja „found“ viitavad vaid kahjule, kui ka sellist tõlgendust, mille kohaselt need mõisted viitavad kahjule ja dumpingule või koguni nende ulatusele.
- 32 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et kui liidu sätte keeleversioonides on erinevusi, tuleb sätet tõlgendada lähtudes selle õigusakti üldisest ülesehitusest ja eesmärkidest, mille osa see säte moodustab (vt 18. septembri 2014. aasta kohtuotsus Vueling Airlines, C-487/12, EU:C:2014:2232, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 33 Algmääruse ja eelkõige selle põhjenduse 17 ning artikli 10 lõike 4 punkti d eesmärgist ja ülesehitusest ilmneb, et lõplike dumpinguvastaste tollimaksude tagasiulatuva jõuga kohaldamise eesmärk on vältida seda, et kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju kahjustataks ja et neilt meetmetelt võetaks niisiis nende sisu, kohustades importijaid, kes on kogunud toodete laovarused pärast nende tolliprotseduuride täitmist, müüma neid tooteid registreerimisperioodi jooksul mittekahjustavate hindadega (vt selle kohta ja analoogia alusel 6. juuni 2013. aasta kohtuotsus *Paltrade*, C-667/11, EU:C:2013:368, punktid 28 ja 29, ja 17. detsembri 2015. aasta kohtuotsus *APEX*, C-371/14, EU:C:2015:828, punkt 50). Selle eesmärgi alusel tuleb märkida, et hagejate tõlgendus, et importijate teadlikkus tuleb tõendada „tegelik“ dumpingu suhtes, mitte aga „väidetava“ suhtes, et algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti c tingimus oleks täidetud, võtaks nimetatud määruse artikli 10 lõikelt 4 selle kasuliku mõju.
- 34 Nimelt, nagu komisjon põhjendatult märkis, tõendatakse dumpingu „tegelik“ olemasolu alles uurimise lõpuks, st lõplike meetmete vastuvõtmise ajal. Niisiis tähendaks hagejate pakutud tõlgendus seda, et üldreeglina tuleb importijate teadlikkust tuvastada alles lõplike meetmete vastuvõtmise hetkest.
- 35 Tuleb märkida, et asjassepuutuv hetk importijate „teadlik“ olemise hindamiseks algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti c tähenduses asub enne lõplike meetmete vastuvõtmist, kuna see teadlikkus on vajalik, et määrata kindlaks lähtepunkti, millest alates võib hinnata, kas esines impordi märgatav suurenemine, mis võib oluliselt kahjustada kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju.
- 36 Ilmneb ühtlasi, et impordi veelgi märgatava suurenemise arvesse võtmine alates hetkest, kui lõplikud tollimaksud kehtestatakse, takistaks igasugust võimalust kohaldada lõplikke tollimakse tagasiulatuva jõuga ja et selline tõlgendus on niisiis sisutu.
- 37 Eelnevat silmas pidades tuleb järeldada, et ei saa nõustuda hagejate kaitstud teesiga kõnealuse sätte kitsa tõlgenduse toetuseks, mis viiks selleni, et võetaks arvesse üksnes olukorda, kus importija oli või oleks pidanud olema teadlik „tegelikust“ dumpingust, ja et mõisted „väidetav“ või „tuvastatud“ puudutavad nii dumpingu ulatust kui ka kahju ulatust, et tagada selle sätte kasulik mõju.
- 38 Seda tõlgendust kinnitab pealegi kõnealuse sätte tekkelugu; säte kehtestati nõukogu 22. detsembri 1994. aasta määrusega (EÜ) nr 3283/94 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1994, L 349, lk 1), nagu nähtub komisjoni 5. oktoobri 1994. aasta dokumendist KOM (94) 414 lõplik, pealkirjaga „Uruguay vooru rakendamise õigusnormid“. Selle dokumendi leheküljel 170 on komisjon märkinud, et „tehakse ettepanek (eelnõu artikli 10 lõige 4) leida, et [...] importija oli teadlik sellest tegevusest [dumping], kui „väidetavad või tõendatud“ marginaalid on kõrged“.
- 39 Vastamaks hagejate etteheitele, et kui järeldada importija teadlikkust dumpingu ulatuse kohta kaebuse mittekonfidentsiaalse versiooni ja algatamisteate põhjal, siis eeldatakse süstemaatiliselt ja „ümberlukkamatult“ sellist teadlikkust, ehkki algmääruse artikli 10 lõiget 4 kui erandit dumpinguvastaste tollimaksude tagasiulatuva jõu puudumise põhimõttest tuleks kitsalt tõlgendada, tuleb algusest peale märkida, uurimise eest vastutav ametnik peab õiguslikult piisavalt tõendama objektiivsed asjaolud, mis võimaldavad järeldada, et importija oli või oleks pidanud olema teadlik dumpingust, selle ulatusest ning väidetavast või tuvastatud kahjust, ja et liidu kohus peab kontrollima, kas uurimise eest vastutav ametnik on nende objektiivsete asjaolude olemasolu tõendanud (vt selle kohta ja analoogia alusel 16. mai 2013. aasta kohtumäärus *Hardimpex*, C-444/12, ei avaldata, EU:C:2013:318, punktid 28 ja 29).
- 40 Siinses asjas ilmneb aga, et 14. mail 2015 *Euroopa Liidu Teatajas* avaldatud algatamisteade ja hagejatele 18. mail 2015 edastatud kaebuse mittekonfidentsiaalne versioon (nagu komisjon kinnitas vastuses kohtuistungil Üldkohtu poolt esitatud küsimusele), sisaldavad rea kinnitusi ja tõendeid, mis toetavad ja viitavad dumpingu ja väidetava kahju ulatusele.

- 41 Esmalt, mis puudutab Hiinast pärinevat importi, siis ilmneb eelkõige kaebuse mittekonfidentsiaalse versiooni lõikudest 58 ja 59, et kaebuse esitaja koostatud arvutuse tulemus näitab keskmist kaalutud dumpingumarginaali 28% ja et järelikult oli dumpingumäär oluline ja palju kõrgem algmääruks määratletud minimaalsest.
- 42 Mis puudutab Venemaalt pärit importi, siis ilmneb kaebuse mittekonfidentsiaalse versiooni lõikudest 89 ja 90, et kaebuse esitaja koostatud arvutuse tulemus näitab keskmist kaalutud dumpingumarginaali 10–15% ja 20–25% vahel, ja et järelikult oli dumpingumäär oluline ja palju kõrgem algmääruks määratletud minimaalsest.
- 43 Seejärel, mis puudutab kahju, mida käsitletakse kaebuse punktis 5, siis ilmneb eelkõige kaebuse mittekonfidentsiaalse versiooni lõikudest 82, 83, 128, 133, 134 ja 147, et on tõendeid, mis esmapilgul näitavad teatud külmaalustatud lehtterastoodete Vene ja Hiina eksportivate tootjate dumpingut, mis põhjustas kahju liidu tootmisharule, mis põhjendas seega komisjoni poolt dumpinguvastase uurimise algatamist ja võimalikult kiiresti dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist.
- 44 Ühtlasi ilmneb algatamisteate punktidest 3 ja 4, et „asjaomaste riikide puhul [on] arvutatud dumpingumarginaalid märkimisväärsed“ ja et „[k]aebuse esitaja esitatud esmapilgul usutavatest tõenditest selgub, et lisaks muudele tagajärgedele on imporditud uurimiseluse toote kogused ja hinnad avaldanud negatiivset mõju liidu tootmisharu müügikogustele, hinnatasemele ja turuosale ning et selle tulemuseks on liidu tootmisharu üldise tulemuslikkuse, finantsseisundi ja tööhõive olukorra märkimisväärne halvenemine“.
- 45 Seetõttu võis komisjon põhjendatult järeldada, et hagejad, kes on kogenud ettevõtjad, olid või pidid olema teadlikud dumpingu ja väidetava kahju ulatusest alates kaebusest ja algatamisteatetest teada saamist, ilma et see eeldus oleks siiski „ümberlülkkamatu“, kuna hagejate teadlikuks saamine tuletati objektiivsete asjaolude põhjal, nagu nähtub ka järgnevalt punktidest 53–55, ja et seda ei oleks olnud võimalik tõendada, eelkõige kui väidetava dumpingu marginaalid oleksid olnud madalad, kui toimik oleks tuginenud üksnes kahju riskile või kui kaebus ei oleks vastanud algmääruks toodud tingimustele, mis oleks võimaldanud importijal vaidlustada uurimise algatamist ja väita, et teadlikuks saamise tingimus ei olnud täidetud, nagu komisjon põhjendatult märkis.
- 46 Lisaks tuleb märkida, et algmääruks artikli 10 lõige 4 sätestab, et lõplike tollimaksude tagasiulatuv sissenõudmine – mis on esitatud erandina dumpinguvastaste tollimaksude tagasiulatava jõu puudumise põhimõttest – sõltub mitme kumulatiivse tingimuse täitmisest. Nimelt on esiteks vaja, et import on eelnevalt registreeritud, mis nõuab juba selles staadiumis, et registreerimistaotlus on nõuetekohaselt põhjendatud; teiseks peab komisjon andma importijatele võimaluse esitada oma arvamus; kolmandaks peab asjaomase toote puhul olema dumping esinenud pikema aja jooksul või importija on või oleks pidanud olema teadlik dumpingust, selle ulatusest ning väidetavast või tuvastatud kahjust; ja neljandaks, et lisaks uurimisperioodil kahju tekitanud impordi tasemele on import veelgi märgatavalt suurenenud, nii et arvestades ajastamist, mahtu ja muid asjaolusid, võib see oluliselt kahjustada kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju.
- 47 Järelikult, nagu märgiti vaidlustatud määruse põhjenduses 41, oleks ekslik kinnitada, et kui tunnistada, et dumpingu ja väidetava kahju ulatusest teadlik olemine võiks tuleneda sellest, et avaldati algatamisteade ja tutvuti kaebusega, siis oleks dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine tagasiulatava jõuga võimalik kõigis dumpinguvastastes uurimistes.
- 48 Lisaks, kui nõustuda niivõrd kitsa tõlgendusega, nagu pakuvad hagejad, oleks risk muuta lõplike dumpinguvastaste tollimaksude tagasiulatuv kohaldamine ülemäära keeruliseks ja seega ei võimaldaks tagada lõplike meetmete tõhusat kohaldamist. See oleks nii eriti siis, kui nõustuda hagejate argumentidega, et kaebuses või algatamisteates esitatud tõendid ei ole igal juhul „ei representatiivsed ega usaldusväärsed“, et tõendada teadlikkust dumpingu ulatuse kohta.

- 49 Esmalt ei nõua ei algmäärus ega 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe VI artikli rakendamise leping (EÜT 1994, L 336, lk 103; edaspidi „dumpinguvastane leping“, ELT eriväljaanne 11/21, lk 189), mis on esitatud Maailma Kaubandusorganisatsiooni asutamislepingu (EÜT 1994, L 336, lk 3; ELT eriväljaanne 11/21, lk 82) 1 A lisas, et esitatakse „usaldusväärseid ja representatiivseid tõendeid“, et näidata importijate teadlikkust.
- 50 Seejärel on vajalike tõendite kogus ja kvaliteet selleks, et algmääruse artikli 10 lõike 4 punktis c toodud teadlikkuse tingimus oleks täidetud, tingimata madalam kui nende tõendite kogus ja kvaliteet, mis on nõutud, et teha esialgne või lõplik järeldus, et esines dumping, kahju või põhjuslik seos väidetavalt dumpingu esemeks oleva impordi ning väidetava kahju vahel.
- 51 Lisaks peab algmääruse artikli 5 lõike 2 kohane kaebus komisjonile sisaldama tõendusmaterjali dumping, kahju ning väidetava dumpinguhinnaga impordi ja väidetava kahju vahelise põhjusliku seose kohta.
- 52 Lõpuks uurib komisjon algmääruse artikli 5 lõike 3 alusel võimalikult põhjalikult kaebuses esitatud tõendite täpsust ja adekvaatsust, et kindlaks määrata, kas uurimise algatamiseks on piisavalt tõendeid. Kui ta aga leiab, et esitatud tõendid ei ole piisavad, et põhjendada uurimise jätkamist, lükkab ta sama määruse artikli 5 lõike 7 alusel kaebuse tagasi.
- 53 Siinses asjas tuleb esiteks märkida, et kaebuse mittekonfidentsiaalses versioonis on algmääruse artikli 5 lõikes 2 nõutud teave, nimelt tõendusmaterjal asjaomast toodet puudutava dumping, sellest tuleneva kahju ning väidetava dumpinguhinnaga impordi ja väidetava kahju vahelise põhjusliku seose kohta. Lisaks, nagu märgiti eespool punktides 41 ja 42, on kaebuse mittekonfidentsiaalses versioonis esitatud kõrged dumpingumarginaalid, mis on hinnanguliselt 28% Hiinast pärineva impordi puhul ja 20–25% Venemaalt pärineva impordi puhul.
- 54 Teiseks ilmneb algatamistest, et komisjon hindas kaebuses esitatud tõendite täpsust ja adekvaatsust algmääruse artikli 5 lõike 3 kohaselt, et kindlaks määrata, kas uurimise algatamiseks on piisavalt tõendeid. Selle uurimise lõpus järeldas ta, et tõendeid oli piisavalt.
- 55 Kolmandaks märgiti algatamistest samuti, et „asjaomaste riikide puhul arvatud dumpingumarginaalid [on] märkimisväärsed“, ja et „[k]aebuse esitaja esitatud esmapilgul usutavatest tõenditest selgub, et lisaks muudele tagajärgedele on imporditud uurimisaluse toote kogused ja hinnad avaldanud negatiivset mõju liidu tootmisharu müügikogustele, hinnatasemele ja turuosale ning et selle tulemuseks on liidu tootmisharu üldise tulemuslikkuse, finantsseisundi ja tööhõive olukorra märkimisväärne halvenemine“.
- 56 Eelnevaid kaalutlusi silmas pidades tuleb järeldada, et vastupidi hagejate väidetele olid kaebuse mittekonfidentsiaalses versioonis ja algatamistest esitatud tõendid siinses asjas piisavad, et importijad, kes on kogenud ettevõtjad, oleksid teadlikud väidetava dumpingu ulatusest algmääruse artikli 10 lõike 4 tähenduses alates uurimise algatamise hetkest; ja et hagejate argumendid, mis puudutavad eksportivate tootjate nimel esitatud küsimustike vastuste mittekonfidentsiaalses versioonis esinevate kaudsete tõendite ebapiisavust – peale selle, et need esitati esimest korda alles repliigis –, tuleb seetõttu tagasi lükata, et need ei ole tulemuslikud.
- 57 Seda järeldust ei kõiguta hagejate üldine kinnitus, et nende arvandmete arvesse võtmisest, mida nad Üldkohtule esitasid ja mis tulenevad sellistest kaebustest, mis on lähiminevikus põhjustanud dumpinguvastaste uurimiste algatamise, ilmneb, et algselt kaebustes väidetud dumpingumarginaal võib oluliselt erineda nende uurimiste lõpuks tuvastatud marginaalidest, nii et mingis kaebuses väidetud dumpingumarginaalid ei saa mingil juhul kujutada endast usaldusväärset alust, millele põhistada importijate teadlikkust dumpingu ulatuse kohta.

58 Nimelt, ilma et oleks vaja analüüsida komisjoni taotlust kõrvaldada need arvandmed toimikust, kuna hagejad ei ole esitanud piisavaid selgitusi nende omandamise õiguspärasuse kohta, piisab, kui märkida esiteks, et nagu komisjon on põhjendatult märkinud, on tavaline, et kaebuses esitatud arvutused ei vasta tingimata komisjoni arvutustele, mis on tehtud pärast mitmekuulist põhjalikku uurimist, ja teiseks, et nagu on märgitud eespool punktides 50–52, on vajalike tõendite kogus ja kvaliteet selleks, et algmääruse artikli 10 lõike 4 punktis c toodud teadlikkuse tingimus oleks täidetud, tingimata madalam kui nende tõendite kogus ja kvaliteet, mis on nõutud, et teha esialgne või lõplik järeldus, et esines dumping, kahju või põhjuslik seos, kuigi iga kaebus peab sisaldama tõendeid, mille täpsust ja adekvaatsust komisjon võimalikult põhjalikult uurib, et kindlaks määrata, kas uurimise algatamiseks on piisavalt tõendeid.

59 Kõike eeltoodut arvestades tuleb esimese väite esimene osa tagasi lükata.

Esimese väite teine osa

60 Esimese väite teise osaga märgivad hagejad, et algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti c grammatilisest ja süstemaatilise tõlgendusest ning selle sätte tõlgendusest, mis viitab algmääruse üldisele ülesehitusele ja kontekstile ning dumpinguvastasele lepingule, ilmneb, et komisjon oleks pidanud tõendama, et iga importija oli või oleks pidanud olema tegelikult teadlik sellest, et tegu oli dumpinguimpordiga, ja selle dumpingu ulatusega, mitte aga piirduma sellega seoses viitamisega „ümberlökkamatule“ eeldusele, mis puudutas kõiki asjassepuutuvaid importijaid.

61 Hagejad väidavad samuti, et teadlikkus pelkadest oletuslikest eeldustest on ilmselgelt ebapiisav tõendamaks algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti c tingimuse täitmist, võttes arvesse seda, et nimetatud kriteeriumi eesmärk on tagada õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtete järgimist. Neid põhimõtteid ei järgita aga, kui importija ei olnud teadlik usaldusväärsetest andmetest ja teabest dumpingu ulatuse kohta, kuna see importija ei saanud ette näha, kui ta registreeritavaid tooteid importis, lõpliku tollimaksu summat, mida tal võib tulla maksta mitu kuud hiljem, ja teha seetõttu põhjendatud otsus. Lisaks, kuna importijale hiljem määratavate tollimaksude „maksimaalne summa“ ei olnud enne esialgseid järeldusi teada, on see vastuolus ka õiguskindluse põhimõttega.

62 Mis puudutab väidetavaid seoseid hagejate ja asjaomaste toodete kõige suurema Hiina eksportiva tootja vahel, kes valimisse kaasati, mis komisjoni sõnul tähendab, et küsimust dumpingu ja selle ulatuse kohta teadlik olemisest ei tule hagejate puhul isegi küsida, siis väidavad hagejad, et need seosed ei oma tähtsust, kuna esiteks ei importinud nad registreerimise perioodil asjaomaseid tooteid Hiinast, ja teiseks ei kinnitanud komisjon oma väidet, et neil on nimetatud seoste tõttu „otsene teave“.

63 Komisjon, keda toetab menetlusse astuja, vaidleb hagejate argumentidele vastu.

64 Mis puudutab hagejate argumenti, et komisjoni oleks pidanud tõendama, et iga importija oli või oleks pidanud olema „tegelikult“ teadlik dumpingu olemasolust ja selle ulatusest, siis piisab märkimisest, et algmääruse artikli 10 lõike 4 punkt c näeb otsesõnu ette, et piisab, et importija „oleks pidanud olema teadlik“ väidetava dumpingu ja kahju ulatusest, mis ei nõua seega „tegelikku“ teadlikkust. Nagu aga siinses asjas on eespool punktides 40–58 tõendatud, võis komisjon põhjendatult järeldada, et hagejad olid või oleksid pidanud olema teadlikud väidetava dumpingu ja kahju ulatusest, kuna talle edastati kaebuse mittekonfidentsiaalne versioon ja avaldati algatamisteade, ilma et oleks isegi vaja hinnata komisjoni argumenti, mille kohaselt oli hagejatel siinses asjas igal juhul kogu vajalik teave, et tõendada nende teadlikkust väidetavast dumpingust pelgalt nende sidemete tõttu, mis ühendasid neid kõige suurema Hiina eksportiva tootjaga.

65 Vastusena hagejate argumendile, et kaebuse mittekonfidentsiaalset versiooni ja algatamisteadet, mis sisaldasid vaid „pelkasid väiteid, millele ei ole olnud võimalik vastu vaielda“, ei saa samastada teabega, mis võib importijad teadlikuks teha dumpingu ulatuse kohta ja seega dumpinguvastase tollimaksu

ootuspärase taseme kohta, mida võidakse hiljem sisse nõuda, mis oleks vastuolus õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtetega, siis tuleb esmalt viidata eespool punktides 40–58 tulenevale hinnangule tõendite kohta, mis olid esitatud kaebuse mittekonfidentsiaalses versioonis ja algatamisteates, millest ilmneb, et need tõendid olid piisavad näitamaks, et hagejad kui kogenud ettevõtjad olid või oleksid pidanud olema teadlikud väidetava dumpingu ulatusest algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti c tähenduses.

- 66 Mis puudutab täpsemalt etteheidet õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtete rikkumise kohta, siis tuleb märkida, et importijaid on ametlikult teavitatud registreerimise määrusega võimalusest, et registreeritud impordi suhtes võidakse kehtestada tagasiulatuva jõuga lõplikud dumpinguvastased tollimaksud, ja et ajutistele meetmetele eelnevas faasis on võimatu määrata kindlaks dumpinguvastase tollimaksu maksimaalset summat, mis võidakse määrata, kuna lõplik dumpinguvastane tollimaks ei saa omakorda olla kõrgem kui ajutine dumpinguvastane tollimaks, nagu nähtub algmääruse artikli 10 lõikest 3. Lisaks, nagu nähtub rakendusmääruse 2015/2325 põhjendusest 15, siis näeb see juba ette hinnangulise tollimaksude summa, mida võib tulevikus sisse nõuda. Neil asjaoludel ei saa hagejad väita ühelegi õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtete rikkumisele pelgalt seetõttu, et neil ei ole piisavalt usaldusväärseid andmeid ja teavet dumpingu ulatuse kohta, kui nad impordivad tooteid registreerimisperioodi jooksul, ja et seetõttu ei saanud nad hinnata lõpliku tollimaksu summat, mida neilt võidakse tagasiulatuva jõuga sisse nõuda.
- 67 Eelnevat silmas pidades tuleb lükata tagasi esimese väite teine osa ja järelikult terve esimene väide, kuna komisjon võis õigusnormi rikkumata järeldada vaidlustatud määruse põhjenduses 40, et importijad olid või oleksid pidanud olema teadlikud väidetava dumpingu ja kahju ulatusest hetkel, kui neile edastati kaebuse mittekonfidentsiaalne versiooni ja *Euroopa Liidu Teatajas* avaldati algatamisteade.

Teine väide, et on ekslikult hinnatud tingimust, mis puudutab algmääruse artikli 10 lõike 4 punktis d toodud tingimust, et „import [on] veelgi märgatavalt suurenenud“

- 68 Teise väitega märgivad hagejad, et komisjon eiras algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti d, võrreldes selle sätte kohaldamise eesmärgil uurimisperioodil 2014. aasta aprillist kuni 2015. aasta märtsini toimunud impordi selle impordiga, mis toimus alates esimesest täispikast kalendrikuust, mis järgnes *Euroopa Liidu Teatajas* algatamisteate avaldamisele, kuni viimasele täispikale kalendrikuule, mis eelnes ajutiste meetmete kehtestamisele, st 2015. aasta juuni ja 2016. aasta jaanuari vahel, ehkki komisjon oleks pidanud võrdlema uurimisperioodil toimunud impordi sellega, mis toimus üksnes registreerimisperioodil, st 2015. aasta detsembri ja 2016. aasta veebruari vahel, vastavalt kaheosalisele süsteemile, mis näeb esiteks ette registreerimise ja seejärel tagasiulatuva jõuga tollimaksude sissenõudmise üksnes siis, kui registreerimine ei võimaldanud impordi oluliselt vähendada ja säilitada lõplike tollimaksude parandavat mõju.
- 69 Nimelt nõuab hagejate sõnul algmääruse artikli 10 lõike 4 punkt d koostoimes selle määruse eesmärgiga ranget põhjuslikku seost registreeritud impordi ja selle impordi vahel, mida loetakse kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju oluliselt kahjustavaks. Kui otsustada, et tuleb tagasiulatuvalt sisse nõuda tollimaksud sellise impordi arengu põhjal, mis toimus enne registreerimisperioodi, siis katkestatakse see side. Seetõttu on asjassepuutuv võrdlus hoopis uurimisperioodil toimunud impordi taseme ja registreerimisperioodil toimunud impordi taseme vahel, nagu kinnitas pealegi ka komisjoni varasem praktika. Kuna registreerimisperioodil import märgatavalt ei suurenenud, siis ei võimalda lõplike tollimaksude tagasiulatuva kehtestamine saavutada eesmärki, milleks on takistada seda, et oluliselt kahjustatakse lõplike tollimaksude parandavat mõju. Siinses asjas oleks sellisest võrdlusest ühtlasi ilmnenu, et import ei suurenenud märgatavalt ja seega et algmääruse artikli 10 lõike 4 punktis d esitatud tingimus ei olnud täidetud.

- 70 Hagejad vaidlevad vastu ka menetlusse astuja kinnitusele, et kõnealused importijad olid märgatavalt suurendanud importi nende üheksa kuu jooksul, mis järgnes uurimise algatamisele, mida iseloomustas tarbimise suurenemine liidus. Hagejad lisavad, et menetlusse astuja ei võta arvesse aega, mis möödus toodete tellimise ja nende kohta tegelike tolliprotseduuride tegemise vahel, et neid liidus vabasse ringlusse lubada, mis selgitab, miks asjaomased tooted saabusid liidu turule esimesel kuul pärast algatamisteate avaldamist, ehkki need olid tellitud enne seda avaldamist.
- 71 Komisjon, keda toetab menetlusse astuja, vaidleb hagejate argumentidele vastu.
- 72 Algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti d kohaselt võib tollimakse tagasiulatuvalt sisse nõuda, kui „lisaks uurimisperioodil kahju tekitanud impordi tasemele on import veelgi märgatavalt suurenenud“, nii et „ajastamist“, mahtu ja muid asjaolusid arvestades võib see oluliselt kahjustada kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju.
- 73 Esmalt tuleb märkida, et eespool mainitud sättes ei täpsustata kindlat perioodi, et määrata kindlaks, kas „import [on] veelgi märgatavalt suurenenud“, vaid seal viidatakse üksnes „ajastamisele“. Siiski tuleb märkida, et seadusandja poolt sõna „lisaks“ kasutamine seoses impordiga, mis põhjustas uurimisperioodil kahju, ja sõna „veelgi“ kasutamine seoses impordi märgatava suurenemisega tähendab, et uurimisperioodil aset leidnud impordi taset tuleb võrrelda selle impordi tasemega, mis leidis aset uurimisperioodile järgneval perioodil, ilma et see säte mingilgi moel piiraks arvesse võetava perioodi selle perioodiga, kui import registreeriti.
- 74 Nagu komisjon põhjendatult märkis, peab algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti d tähenduses periood, kui „import [on] veelgi märgatavalt suurenenud“, saama hõlmata aega, mis on kulunud alates algatamisteate avaldamisest, kuna sellest hetkest alates olid importijad teadlikud võimalusest, et registreeritud impordile kohaldatakse hiljem tagasiulatuvalt tollimakse, ja et neil võib niisiis tulevaste tollimaksude kehtestamise ootuses olla ahvatlus importida ulatuslikus koguses asjaomaseid tooteid. Seetõttu oli komisjonil õigus siin asjas võrrelda uurimisperioodil toimunud importi selle impordiga, mis toimus alates esimesest täispikast kalendrikuust, mis järgnes algatamisteate avaldamisele, kuni viimasele täispikale kalendrikuule, mis eelnes ajutiste meetmete kehtestamisele.
- 75 Lisaks ei ole võimalik registreerimisperioodil toimunud impordi mõju kindlalt eristada sellele perioodile eelnenud impordi mõjust, kuna madala hinnaga impordile, mis liitu sisenenes registreerimisperioodil, võivad lisanduda asjaomase toote laovarud, mis on kogunenud eelnevalt perioodil, kui importijad olid juba teadlikud võimalusest, et registreeritud impordi suhtes võidakse tagasiulatuvalt kohaldada dumpinguvastaseid tollimakse, mis aitab niisiis kaasa sellele, et kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju oluliselt kahjustatakse.
- 76 Lisaks ei ole ka dumpinguvastase lepingu artiklis 10.6 sätestatud kindlat perioodi, et hinnata, kas esines „ulatuslik import [...], mis toimus suhteliselt lühikese aja jooksul“. Maailma Kaubandusorganisatsiooni apellatsioonikogu on 28. veebruari 2001. aasta aruande „Ameerika Ühendriigid – teatavate Jaapanist pärit kuumvaltsitud terasetoodete suhtes kehtestatud dumpinguvastased meetmed“ (WT/DS184/AB/R) punktis 7.167 märkinud selle lepingu artikli 10.7 kohta, mis lubab võtta teatud meetmeid igal ajal pärast uurimise algatamist, et „[oli] võimalik võtta arvesse ulatuslikku importi, mida ei [olnud] teostatud *in tempore non suspectu*, vaid hetkel, kui oli saanud üldteatavaks, et uurimine oli peatne, et hinnata, kas [võis] kehtestada artikli 10.7 järgseid meetmeid“, täpsustades samas, et tegu ei olnud „küsimusega, kas see on sobilik lõpliku kindlaksmääramise tarvis, milles nähti ette artikli 10.6 alusel tagasiulatuvalt tollimaksude kehtestamine“. Nagu komisjon põhjendatult märkis, siis kinnitab see aruanne teesi, et algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti c kohaldamisel on määrav importija teadlikkus uurimise algatamise kohta, mis tähendab, et enne registreerimisperioodi toimunud import on asjassepuutuv, et hinnata, kas „import [on] veelgi märgatavalt suurenenud“ selle sätte tähenduses.

- 77 Lisaks, mis puudutab hagejate väidet, et kui komisjon hindab, kas import on veelgi märgatavalt suurenenud, tohiks tal lubada arvesse võtta üksnes importi, mille suhtes võib ta hiljem tagasiulatuvalt kehtestada tollimakse, siis tuleb märkida, et tagasiulatuva jõu piiramisel impordile, mida pidi algmääruse artikli 14 lõike 5 tähenduses registreerima, on eesmärk kaitsta importijate kaitseõigusi, andes komisjonile õiguse kehtestada tagasiulatuvalt dumpinguvastaseid tollimakse üksnes neile toodetele, mis on imporditud pärast seda, kui importijaid hoiatati, et selline võimalus võib teoks saada seoses registreeritud toodetega, ja et neil oli võimalus esitada oma arvamus algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti b alusel; kuid see ei tähenda, et enne registreerimisperioodi toimunud import, mille suhtes ei saa kehtestada dumpinguvastaseid tollimakse, ei oma kahjustavat mõju, või et üldiselt ei ole see asjassepuutuv, kui hinnatakse, kas import on veelgi märgatavalt suurenenud.
- 78 Lõpuks, mis puudutab hagejate argumenti, et asjaomaste toodete tellimise ja nende liidus vabasse ringlusse lubamise eesmärgil tolliprotseduuride tegeliku teostamise vahel kulunud aeg põhjendab igal juhul asjaomaste toodete saabumist liidu turule esimestel kuudel pärast algatamisteate avaldamist, siis piisab märkimisest, et hagejad ei põhjenda konkreetsete ja täpsete tõenditega seda kinnitust, ehkki nagu ilmneb eelkõige vaidlustatud määruse põhjendustest 33, 50 ja 51 ei ole vaidlust selles, et enam kui miljon tonni asjaomaseid tooteid lubati vabasse ringlusse algatamisteate ja registreerimisperioodi alguse vahel, mille käigus oli impordi suurus ligikaudu 165 000 tonni. Seetõttu tuleb see argument tagasi lükata.
- 79 Eeltoodut arvestades tuleb teine väide tagasi lükata.

Kolmas väide, mille kohaselt on ekslikult tõlgendatud tingimust, et asjaolu, et import on veelgi märgatavalt suurenenud, peab olema laadilt selline, et see „oluliselt kahjusta[b] kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju“ algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti d tähenduses

Kolmanda väite esimene osa

- 80 Kolmanda väite esimeses osas märgivad hagejad, et komisjon on mitut importijat puudutanud andmeid ekslikult terviklikult hinnanud, et kontrollida, kas import võis „oluliselt kahjustada kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju“ algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti d tähenduses, kuigi ta oleks pidanud läbi viima iga importija tegevuse individuaalse analüüsi, olgu tegu koostööd tegeva või mitte tegeva importijaga, et kindlaks määrata, kas ta on laovarused kogunud, ja kas seetõttu võis import kaasa aidata lõplike tollimaksude parandava mõju „tõsisele neutraliseerimisele“. Võttes arvesse dumpinguvastaste tollimaksude sissenõudmise hoiatavat mõju, siis tuleb tõendada iga importija isiklik vastutus, ning üksnes olukorras, kui kõnealustel importijatel on endiselt laovarused, on võimalik taotletud eesmärki saavutada. Kui komisjon oleks hagejate sõnul aga hinnanud iga importija individuaalset olukorda, oleks ta järeldanud, et hagejad ei ole enne registreerimisperioodi ja selle ajal laovarused kogunud, ja oleks isegi tuvastanud, et nende laovarused olid oluliselt vähenenud. Hagejad müüsid ära peaaegu kõik registreeritavad tooted enne lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist.
- 81 Komisjon, keda toetab menetlusse astuja, vaidleb hagejate argumentidele vastu.
- 82 Algmääruse artikli 10 lõike 4 punktis d on tollimaksude tagasiulatuva kehtestamise tingimuseks, et „lisaks uurimisperioodil kahju tekitanud impordi tasemele on import veelgi märgatavalt suurenenud, nii et arvestades ajastamist, mahtu ja muid asjaolusid, võib see oluliselt kahjustada kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju.“

- 83 Tuleb märkida, et lõpliku dumpinguvastase tollimaksu tagasiulatuva kehtestamise eesmärk on tagada, et selle tollimaksu parandavat mõju ei kahjustataks oluliselt, ja et seega liidu tootmisharule ei tekiks täiendav kahju. Seda eesmärki silmas pidades ilmneb, et selle tingimuse hindamine, mille kohaselt veelgi märgatavalt suurenenud import võib „oluliselt kahjustada“ lõpliku dumpinguvastase tollimaksu „parandavat mõju“, toimub sama loogika alusel kui liidu tootmisharule tekitatud kahju hindamine.
- 84 Euroopa Kohus on aga leidnud, et dumpinguhinnaga toimuva impordi tekitatud kahju liidus toimuvale tootmisele tuleb hinnata terviklikult, ilma et oleks vaja ega isegi võimalik täpsustada, milline osa sellest kahjust on omistatav igale vastutavale äriühingule (7. mai 1987. aasta kohtuotsus Nachi Fujikoshi vs. nõukogu, 255/84, EU:C:1987:203, punkt 46).
- 85 Euroopa Kohus on samuti järeldanud, et erinevatest kolmandatest riikidest pärit impordi mõju tuleb hinnata tervikuna ja et oli põhjendatud lubada liidu ametiasutustel hinnata kogu sellise impordi mõju liidu tootmisharule ja seega võtta adekvaatseid meetmeid kõigi eksportijate suhtes, isegi kui nendest igauhe impordi maht oli vähetähtis (vt selle kohta 5. oktoobri 1988. aasta kohtuotsus Technointorg vs. komisjon, 294/86 ja 77/87, EU:C:1988:470, punktid 40 ja 41).
- 86 Seetõttu tuleb algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti d tähenduses asjaolu, et „import [on] veelgi märgatavalt suurenenud“, hinnata tervikuna, et määrata kindlaks, et kogu import võib oluliselt kahjustada lõplike tollimaksude parandavat mõju ja seega tekitada täiendavat kahju liidu tootmisharule, võtmata arvesse asjaomaste importijate individuaalset ja subjektiivset olukorda.
- 87 Lõpuks, vastupidi sellele, mida väidavad hagejad, ei ole vaidlustatud määruse eesmärk „punitiivne“. Nimelt, kuigi vastavalt hagejate väidetele on algmääruse artikli 10 lõikes 1 esitatud dumpinguvastaste meetmete tagasiulatuva jõu puudumise põhimõte, on algmääruse mitmes sättes tehtud sellest põhimõttest erandeid, lubades teatud tingimustel dumpinguvastaste meetmete kohaldamist toodetele, mis on vabasse ringlusse lastud enne neid meetmeid kehtestava määruse jõustumist ja mis olid registreeritud vastavalt algmääruse artikli 14 lõikele 5; kusjuures selle ainus eesmärk on vältida, et lõplike meetmete parandavat mõju ei kahjustataks oluliselt ning seega ei võetaks neilt meetmetelt nende sisu (vt selle kohta 6. juuni 2013. aasta kohtuotsus Paltrade, C-667/11, EU:C:2013:368, punktid 28 ja 29, ning 17. detsembri 2015. aasta kohtuotsus APEX, C-371/14, EU:C:2015:828, punkt 50). Sellised tagasiulatuvad meetmed on kaasnevat laadi, võrreldes rakendusmäärusega 2016/1328, mis võeti vastu pärast dumpinguvastast uurimist, mis on sama laadi ja mis ei ole „punitiivne“ või karistuslik (vt selle viimase kohta 12. oktoobri 1999. aasta kohtuotsus Acme vs. nõukogu, T-48/96, EU:T:1999:251, punkt 30).
- 88 Eelnevatest kaalutlustest lähtudes tuleb kolmanda väite esimene osa tagasi lükata.

Kolmanda väite teine osa

- 89 Kolmanda väite teise osa põhjenduseks väidavad hagejad esiteks, et selleks, et kindlaks määrata, kas kohaldatavate lõplike dumpinguvastaste tollimaksude parandavat mõju kahjustataks oluliselt, kui neid dumpinguvastaseid tollimakse tagasiulatuvalt sisse ei nõutaks, oleks komisjon pidanud võrdlema uurimisperioodil toimunud impordi registreerimisperioodil toimunud impordiga, mitte aga sellega, mis toimus algatamisteate avaldamise ja ajutiste meetmete kohaldamise vahel, kuna registreerimisperioodil toimunud import on see, mille suhtes tuleb lõpuks tollimaksud tagasiulatuvalt sisse nõuda, nagu nad väitsid ka teise väite raames. Hagejad väidavad selles kontekstis, et kui komisjon oleks sellise võrdluse teinud, oleks ta järeldanud, et registreerimisperioodil toimunud import ei saanud „oluliselt“ kahjustada kohaldatavate lõplike tollimaksude parandavat mõju, eelkõige kuna see import oli uurimisperioodil toimunud impordiga võrreldes vähenenud, kuna puudusid tõendid, et registreerimisperioodil oli kogutud asjaomase toote laovarused, ja et hagejad olid tõendanud, et nad tegelikult ei olnud laovarused

kogunud, ja et import vastas vähem kui 0,5% asjaomaste toodete tarbimisest liidus, mis uurimisperioodil oli suurenenud, ja et selle impordi maht 165 000 tonni oli vähetähtis turul, mille maht oli enam kui 37 000 000 tonni.

- 90 Teiseks märgivad hagejad igal juhul, et ühest küljest on algatamisteate avaldamise ja ajutiste meetmete vahelisel perioodil igakuine impordimaht vaid 31 761 tonni suurem kui uurimisperioodil tuvastati, ja teisest küljest põhjendab uurimisperioodile järgnenud 11 kuu jooksul asjaomastest riikidest toimunud impordi igakuise keskmise hinna langust toorainete hinna langus. Lisaks täpsustavad nad, et asjaomaseid tooteid ei ole võimalik varuda, mis tähendab, et pärast algatamisteate avaldamist ja registreerimisperioodi ajal imporditud tooted müüdi peamiselt edasi koguni enne lõplike dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamist. Lõpuks leiavad hagejad, et selleks, et järeldada, et lõplike dumpinguvastaste tollimaksude parandavat mõju oluliselt kahjustati, oleks pidanud tuvastama, et ei olnud piisav kehtestada neid tollimakse kavandatava viieaastase perioodi suhtes, et saavutada nende dumpinguvastaste tollimaksudega taotletud eesmärki, st taastada õiglane konkurents.
- 91 Lõpuks heidavad hagejad komisjonile kolmandaks ette, et ühest küljest asendati tingimus, et import on veelgi märgatavalt suurenenud, mistõttu võib see „oluliselt kahjustada“ kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu „parandavat mõju“, selle mõju „edasilükkamise kriteeriumiga“, millel on oluliselt madalam lävi, kuna see seisneb vaid küsimuses, kas ilma tollimaksude tagasiulatuva sissenõudmiseta on dumpinguvastase tollimaksu mõju üksnes edasi lükatud, ja teiseks, et ta ei täpsustanud parandava mõju väidetava edasilükkamise ulatust, kestust ja tagajärgi.
- 92 Komisjon, keda toetab menetlusse astuja, vaidleb hagejate argumentidele vastu.
- 93 Esiteks vastuseks hagejate argumentidele, mille kohaselt komisjon oleks pidanud arvesse võtma üksnes impordi, mis toimus registreerimisperioodil, et määrata kindlaks, kas see võis oluliselt kahjustada kohaldatavate lõplike tollimaksude parandavat mõju, tuleb esmalt märkida, et nagu eespool punktis 77 mainiti, siis tollimaksude tagasiulatuva sissenõudmise piiramine üksnes registreeritud impordiga eesmärgiga kaitsta kaitseõigusi ei tähenda, et uurimise eest vastutavad ametiasutused peavad jätma arvestamata impordi, mis toimus enne registreerimisperioodi, et määrata kindlaks, kas lõplike tollimaksude parandavat mõju võidakse kahjustada.
- 94 Nimelt, nagu märgiti eespool punktides 72–78, tuleb algmääruse artikli 10 lõike 4 punkti d tähenduses asjaolu, et „import [on] veelgi märgatavalt suurenenud“, hinnata alates hetkest, kui importijad on saanud teadlikuks võimalusest, et hiljem kohaldatakse dumpinguvastast tollimaksu registreeritud impordile, ja et neil võis niisiis tulevaste tollimaksude kehtestamise ootuses olla ahvatlus importida ulatuslikus koguses asjaomaseid tooteid, mis tähendab, et tuleb hõlmata import, mis toimus alates algatamisteate avaldamisest, et määrata kindlaks, kas see import koos registreerimisperioodil toimunud impordiga võis kahjustada kohaldatavate lõplike tollimaksude parandavat mõju. See argument tuleb niisiis tagasi lükata.
- 95 Teiseks, mis puudutab hagejate argumenti, et ajavahemikus alates algatamisteate avaldamisest kuni ajutiste meetmete kohaldamiseni, oli igakuine impordimaht vaid 31 761 tonni suurem kui uurimisperioodil tuvastati, siis tuleb märkida, nagu vaidlustatud määruse põhjenduses 27 mainiti, et suurenemise „märgatav“ laad määratakse igal üksikjuhul, võttes arvesse mitte üksnes uurimisperioodil ning algatamisteate avaldamise ja ajutiste meetmete kehtestamise vahelisel perioodil toimunud impordi igakuiseid kaalutud keskmisi, vaid ka kõiki teisi asjassepuutuvaid kaalutlusi arvestades, mis puudutavad eelkõige asjaomaste toodete üldise tarbimise arengut liidus, laovarude arengut ja turuosade arengut. Kahe eespool nimetatud igakuise keskmise väärtuse võrdlemine on tõesti tähtis, kuid mitte ilmtingimata otsustav element selle kindlaksmääramisel, kas impordi jätkuv suurenemine on „märgatav“. Seetõttu eksivad hagejad, kui nad väidavad, et impordi suurenemist ei saa mingil juhul lugeda märgatavaks suurenemiseks, kuna see olid vaid 31 761 tonni suurem kui uurimisperioodil, võtmata arvesse muid selle hinnangu seisukohast asjassepuutuvaid ja vajalikke tegureid.

- 96 Kolmandaks, mis puudutab hagejate väiteid, et ühest küljest põhjendas alates algatamisteate avaldamisest kuni impordi registreerimise perioodi lõppemiseni asjaomastest riikidest toimunud impordi igakuiste keskmiste hindade langust toorainete hinna langus, ja teisest küljest ei olnud asjaomaseid tooteid võimalik varuda, siis tuleb alustuseks märkida, et nõukogul ja komisjonil on kaubanduse kaitsemeetmete valdkonnas ulatuslik kaalutusõigus nende majanduslike, poliitiliste ja õiguslike olukordade keerulisuse tõttu, mida nad uurima peavad, mistõttu tuleb liidu kohtul teostada vaid piiratud kohtulikku kontrolli (vt 17. märtsi 2015. aasta kohtuotsus RFA International vs. komisjon, T-466/12, EU:T:2015:151, punktid 37 ja 43 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 97 Mis puudutab ühest küljest toorainete hinna langust, siis märgiti vaidlustatud määruse põhjenduses 80, et toorainete hinna langus ei saa põhjendada müügihinna enam kui 4% suurust langust. Nimelt viib üldine võrdlus asjaomaste riikide keskmise impordihinna ja liidu tootmisharu keskmise müügihinna vahel uurimisperioodil ja uurimisele järgneval perioodil 7% suuruse hindade allalöömiseni, samas kui pärast seda perioodi oli see 14%. Seetõttu ei saa hagejad väita, et asjaomaste riikide igakuiste keskmiste hindade langus oli tingitud üksnes toorainete hinna langusest ja et kõnealune import ei saanud niisiis oluliselt kahjustada kohaldatava dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju.
- 98 Mis puudutab teisest küljest väidetavat asjaolu, et asjaomaseid tooteid ei ole võimalik varuda, siis tuleb esmalt märkida, et see pelk väide ei suuda ümber lükata järeldust, et pärast menetluse algatamist leidis varude soetamine tegelikult aset. Nimelt, nagu märgiti vaidlustatud määruse põhjenduses 68, ei ole laovarude kogumine tavaline praktika ja seda tuleb ette erakorraliste asjaolude ja/või turul osalejate eelduste puhul, näiteks seoses asjaomaste toodete hindadega tulevikus. Tõsiasi, et toodet tavaliselt ei ladustata, ei tähenda, et laovarused ei saaks nimetatud asjaolude ja eelduste puhul koguda. Lisaks tuvastati asjaomaste toodete importijate ja/või kasutajate poolt esitatud arvandmete põhjal vaidlustatud määruse põhjenduses 52, et üldiselt olid nende puhul 2015. aasta lõpus vaatlusaluse toote laovarud võrreldes 2014. aasta lõpuga suurenenud kokku 22% võrra. Seetõttu, kuna puuduvad tõendid, mis lükkaks ümber järelduse, et asjaolu, et import on veelgi märgatavalt suurenenud, võib olla näitajaks imporditud toodete oluliste laovarude kogumisest, millele eespool mainitud laovarude suurenemine ka ise viitab, siis ei ole hagejad tõendanud, et komisjon on oma hinnangus teinud ilmse vea.
- 99 Neljandaks tuleb tagasi lükata ka hagejate argument, et komisjon oleks pidanud tõendama, et õiglaste konkurentsitingimuste taastamiseks ei olnud piisav kehtestada kavandatavale viieaastasele perioodile lõplikud dumpinguvastased tollimaksud. Nimelt tuleb märkida, et viieaastane periood, milleks lõplikud meetmed põhimõtteliselt kohaldatakse, ei ole lõplik, kuna algmääruse artikli 11 lõike 2 kohaselt võib lõplikke tollimakse vahepeal läbi vaadata, mis võib toimuda kõige varem üks aasta pärast nende lõplike meetmete kehtestamist, mis võib niisiis viia nende tollimaksude tühistamiseni, kuivõrd need jäävad jõusse üksnes nii kaua ja üksnes selles ulatuses, mis on vajalik, et avaldada vastutoimet kahju tekitavale dumpingule. Seetõttu ei saa lõplike dumpinguvastaste tollimaksude tagasiulatuvale kohaldamisele sellist tingimust kehtestada.
- 100 Viiendaks ei saa vaidlustatud määruse õiguspärasust mõjutada „edasilükkamise kriteerium“, mida komisjon kasutas illustreerimaks selle impordi, mis toimus uurimise algatamise ja registreerimisperioodi vahel, ning sellel perioodil toimunud impordi kumuleeruvat mõju; ega ka väidetav asjaolu, et vaidlustatud määrus ei selgita, mis oli registreeritava impordi suhtes dumpinguvastaste tollimaksude tagasiulatuvalt kohaldamata jätmisest tuleneva parandava mõju väidetava edasilükkamise ulatus, kestus ja tagajärjed. Nimelt on algmääruse artikli 10 lõike 4 punktis d sätestatud üksnes, et komisjon määrab kindlaks, et import on veelgi märgatavalt suurenenud, nii et arvestades ajastamist, mahtu ja muid asjaolusid, võib see oluliselt kahjustada kohaldatava lõpliku dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju. Niisiis toimub see impordi veelgi märgatav suurenemine, mis võib oluliselt kahjustada viidatud parandavat mõju, eespool mainitud asjaolude raames.

- 101 Aga nagu ilmneb vaidlustatud määruse põhjendustest 31, 50–53, 75, 76, 79–81 ja 84, hindas komisjon lisaks neile teguritele, mida mainitakse algmääruse artikli 10 lõike 4 punktis d, ka eeskätt imporditud toodete hindasid ning enne registreerimist imporditud toodete laovarusi.
- 102 Nimelt ilmneb esiteks vaidlustatud määruse põhjendusest 50, et perioodil, mis kestis esimesest täispikast kalendrikuust pärast seda, kui algatamisteade avaldati, kuni viimase täispika kalendrikuuni enne ajutiste meetmete kehtestamist, oli igakuine keskmine impordimaht asjaomastest riikidest 37% suurem kui uurimisperioodi ajal. Lisaks ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 51, et perioodil, mis kestis esimesest täispikast kalendrikuust pärast uurimise algatamist, sh kuu, mil kehtestati ajutised meetmed, oli igakuine impordimäär 27% suurem kui uurimisperioodi igakuine keskmine. Komisjon järeldas sellest vaidlustatud määruse põhjenduses 53, et pärast uurimise algatamist suurenes impordimaht tõepoolest märgatavalt.
- 103 Teiseks toimus see import pärast seda, kui importijad olid saanud teadlikuks võimalusest, et hiljem kehtestatakse tagasiulatuvalt dumpinguvastased tollimaksud; kusjuures nad said teadlikuks siis, kui avaldati algatamisteade ja edastati kaebuse mittekonfidentsiaalne versioon; ja see import jätkus kuni ajutiste meetmete kohaldamiseni. Tegu on niisiis perioodiga, mille käigus import toimus, ehkki importijad olid täielikult teadlikud asjaolust, et dumpinguvastane menetlus oli käimas, ning võimalusest, et lähiajal kehtestatakse dumpinguvastased tollimaksud.
- 104 Kolmandaks ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 79, et 11 kuu jooksul pärast uurimisperioodi lõppu vähenesid Hiinast ja Venemaalt pärit impordi igakuised keskmised hinnad vastavalt 13% ja 12%, võrreldes igakuiste keskmiste impordihindadega uurimisperioodi ajal. Niisiis ilmneb eespool punktist 97 ja nagu on märgitud ka vaidlustatud määruse põhjenduses 80, et kuigi toorainete hinnad sellel perioodil vähenesid, ei saa see asjaolu siiski põhjendada müügihinna vähenemist rohkem kui 4% ulatuses, nii et see võrdlus näitab hindade allalöömist 7% ulatuses uurimisperioodi vältel ja 14% ulatuses pärast uurimisperioodi lõppu. Lisaks ilmneb eelkõige vaidlustatud määruse põhjendusest 81, et registreerimisperioodil vähenesid Hiinast ja Venemaalt pärit impordi igakuised keskmised hinnad vastavalt 19% ja 24%, võrreldes igakuiste keskmiste impordihindadega uurimisperioodi ajal. Komisjon järeldas sellest samas põhjenduses, et kahe riigi puhul kokku suurenes hinna allalöömine registreerimisperioodil keskmiselt veel ligi 20 %. Seetõttu langesid asjaomastest riikidest tuleneva impordi keskmised hinnad uuesti.
- 105 Neljandaks ilmneb vaidlustatud määruse põhjendusest 52, et 22 importijat ja/või kasutajat, kes edastasid teabe oma impordi kohta perioodil pärast uurimise algatamist, esindavad ainult 46% asjaomaste riikide koguimpordist. Selliselt saadud teave näitas kõnealuste koostööd tegevate importijate ja/või kasutajate puhul, et 2015. aasta lõpus olid vaatlusaluste toodete laovarud võrreldes 2014. aasta lõpuga suurenenud kokku 22% võrra. Vaidlustatud määruse põhjendusest 84 omakorda ilmneb, et toimus laovarude kogumine, mitte üksnes seetõttu, mida tuvastati selle määruse põhjenduses 52, vaid ka impordi märgatava suurenemise tõttu, mis järgnes uurimisperioodile, võrreldes impordiga, mis leidis aset enne algatamisteate avaldamist.
- 106 Vaidlustatud määruse põhjendustest 75 ja 76 ilmneb, et uurimisperioodi vältel toimunud uus impordi märgatav suurenemine veelgi madalamate hindadega langeb kokku liidu vabal turu tarbimise suurenemisega 14% 2015. aasta aprilli ja 2016. aasta jaanuari vahel, ehkki liidu tootjate müük jäi stabiilseks ja tõusis vaid vähesel määral (3%). Sellest tuleneb, et liidu tootmisharu turuosale on uuesti vähenenud 7% võrra, langedes 71 protsendilt 64 protsendile.
- 107 Seetõttu võis komisjon põhjendatult järeldada eelkõige vaidlustatud määruse põhjendustes 86 ja 94, et sellel uuel impordi märgataval suurenemisel on arvestades selle mahtu, ajatamist ja muid asjaolusid, nimelt hindade langus ja oluline laovarude kasv, uus negatiivne mõju hindadele ja liidu tootmisharu turuosale ning võis seega oluliselt kahjustada lõpliku dumpinguvastase tollimaksu parandavat mõju.

- 108 Eeltoodud kaalutluste põhjal tuleb kolmanda väite teine osa tagasi lükata ja seega jätta hagi tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

- 109 Kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna hagejad on kohtuvaidluse kaotanud ning komisjon ja komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud, tuleb vastavalt tema nõudele jätta hagejate kohtukulud nende endi kanda ning mõista komisjoni kohtukulud välja hagejatelt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Jätta Stemcor London Ltd ja Samac Steel Supplies Ltd kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni ja Eurofer, Association européenne de l'acier, ASBL-i kohtukulud.

Prek

Buttigieg

Berke

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 8. mail 2019 Luxembourgis.

Allkirjad